

Кутик В.В., ст.гр. ЕТ-17мд, Капітаненко Н.П., к.ю.н., доц. – науковий керівник
**ДО ПИТАННЯ СЕКТОРУ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ТА
СТРАТЕГІЧНЕ БАЧЕННЯ ЙОГО ВИРІШЕННЯ**

Запорізька державна інженерна академія, кафедра МОУП

Актуальною темою сьогодення є розвиток соціальної сфери, підвищення рівня її функціонування, покращення доступності та якості послуг, збільшення обсягу послуг, що надаються населенню, розширення можливостей органів місцевого самоврядування у сфері соціального захисту та забезпечення зростання стандартів якості життя населення до рівня європейських держав.

Соціальний захист включає в себе систему заходів, які захищають будь-якого громадянина країни від економічної та соціальної деградації не тільки внаслідок безробіття, а й у випадку втрати чи різкого скорочення доходів, хвороби, народження дитини, виробничої травми, інвалідності, похилого віку тощо [1, с.23]. Соціальний захист особливо важливий в сучасних умовах.

Сучасні системи соціального захисту охоплюють весь життєвий цикл людини, передбачаючи заходи захисту її добробуту від народження до смерті. Поряд із соціальним страхуванням і соціальною допомогою таким заходом є сімейна політика: захист прав дитини, матеріальна підтримка сімей з дітьми, сприяння освіті, соціальна робота в неблагополучних сім'ях і соціальне обслуговування дітей-інвалідів. Активна політика на ринку праці сприяє ефективній зайнятості працездатного населення. Так звана гендерна політика спрямована на усунення дискримінації за ознакою статі, забезпечення реальної рівноправності жінок. Тому в системі соціального захисту виникає безліч проблем.

Сектор соціального захисту населення має наступні проблеми: відсутність уніфікованого підходу до законодавчого регулювання сфери; не виділення у достатньому розмірі державою коштів на організацію, надання та виконання державних функцій; відсутність якісної організації контролю в трудовій сфері та сфері соціального захисту населення; низька якість та висока вартість організації та надання соціальних послуг; низький соціальний статус працівників сфери соціального захисту населення [2, с.2].

До шляхів вирішення вище визначених проблем відносять: оптимізація програмного забезпечення, створення Єдиної соціальної інформаційної системи; прийняття Соціального кодексу (єдина законодавча та інформаційна бази); залучення громадськості до контролю надання соціальних послуг; створення системи місцевих «гарячих ліній», ліквідація (реорганізація) урядової «гарячої лінії»; об'єднання соціальних служб у єдину систему; функціонування системи соціального захисту населення за принципом єдиного вікна; перегляд програм підготовки працівників соціальної сфери у ВНЗ; підвищення заробітної плати працівникам, зокрема в установах надання соціальних послуг, до ринкових умов.

Отже, для вирішення зазначених проблем необхідно оптимізувати розподіл повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади, забезпечити ефективну взаємодію між ними, а також покращити адміністрування соціальних послуг та ефективність використання бюджетних коштів усіх рівнів.

Література:

1. Внукова Н.М., Кузьминчук Н.В. Соціальне страхування. Навчальний посібник. К.: Кондор, 2006. 352 с.
2. Презентація. Стратегія сектору «Соціальний захист населення». Асоціація міст України. URL: https://auc.org.ua/library?field_subject_tid=All&type=All (дата звернення: 25.09.2018).